

publikum roper Wagner! Wagner! — Men han kommer ikke fram på scenen. Han pleier jo at stå sammen med sine medarbeidere, blandt sangerne, orkesteret og statistene. Da med et snur de seg og ser opp mot kongeløsen! Den aldrende mester står sammen med Bayerens unge konge Ludvig den II. Kongen og geniet! Den høysinnede hjelper i nød og sorg og hans kunstnervern. Tilhørerne reiser seg og ovasjonene synes ingen ende å ta. —

Wagners gamle venner Wesendoncks, har vært tilstede. De gir uttrykk for sin anerkjennelse. Andre er begeistrerte og gir uttrykk for det. Pressens reaksjoner er forskjellige. »Berliner Montagszeitung« syntes hele verket var gruffull kattedans!!! — Vittighetsbladet »Klad deratsch« dom var bemerkelsesverdige: Mestersangerne er det beste av alle Wagner-verkene. Hans von Bülow, verket første dirigent sa at alt som er ideelt i kunstens verden lever i Wagners hode. »Kemptner Zeitung« var så åpenhertig at den fastslo at den foraktede og forvist som ikke var i München mer, men sto under den kongelige beskyttelse på grunn av den gemene og snobbede pøbelen fikk en ubeskrivelige oppreisning. Wiens berømte musikkritikker Eduard Hanslick skrev at »Mestersangerne« betød slutten på all musikk.

»MESTERSANGERNE FRA NÖRNBERG« er kalt verdens mestligste opera. Og med rette. Dette verk er en høy sang til den tyske kunsts pris. Det er vel ingen tvil om at den forener de mektige inntrykkene av Bachs preludier, Beethovens kraft og sjelestyrke, hans klarhet og renhet, Mozarts lette, muntre, lekende musikk. Og allikevel er verket så fulltonende Wagnersk, et ja, til livet! Wagner sjøl er Walther fornyeren av tidens kunst, Liszt er som en Hans Sachs, den oppofrende som går inn for de andre og yter fremragende hjelp til de som fortjener den. Veit Pogner har fått sine trekk fra Otto Wesendock. Mens det er den unge Mathilde Maier fra Mainz som har lant sine trekk til Eva. —

DET er en trett, men lykkelig Wagner som er på vegen heim til Triebtschen. Nei, den går det ingen veg tilbake. En av Wagners nye venner, Filosofiprofessoren dr. Friedrich Nietzsche kaller Triebtschen »de saliges øye«.

ATTEN kom en solskinnsøndag i Wagners liv: Den 6. juni 1869 mens solen glitret over Rigijsjøens speilblanke flater og kirkeklokkene ringte fra Luzern og i de timer da en selsom stemning over det varierte rike landskap fødte fru Cosima ham en sønn. Han fikk navnet Siegfried Helfferich Wagner. Til erindring om denne lykkelige begivenhet skrev Wagner sitt vakre epos i toner »Siegfried-idyll« som ble oppført for første gang på Cosimas fødselsdag den 25. desember. — Aret etter ble Cosima viet til Richard Wagner i den vakre kirken i Luzern på kong Ludwigs fødselsdag den 25. august.

EN mann av Wagners støping kunne ikke holde seg utenom tidens strømninger. Det er i grunnen merkelig at han aldri oppsøkte Arthur Schopenhauer hvis lære gjorde et så dypt inntrykk på ham og befruktet hans livssyn. Med Friedrich Nietzsche der i mot stiftet han et personlig bekjentskap, en ung mann som allerede i 25 års alderen ble kalt til professor ved universitetet i Basel. Det var vel ikke mulig at to så store ånder kunne stå i skyggen av hverandre. Fra sitt begeistrerte kampskrift »Richard Wagner i Bayreuth« til de mest nedsettende bemerkninger om vennen viser en meget tragisk utvikling. Men da at Wagner var Nietzsche holde på at Wagner var et helstøpt menneske. Mange forskere har grunnet både titt og ofte over hva årsaken til bruddet kunne være. Her skal iverfall siteres noen brudstykker av Dr. Goldschmidt-Jentner:

»Her møttes et århundredes største fullender og forvandler som fulgtes ad på vennskapets bane så lenge de sto i kamp mot sitt århundrede, men hvis veger måtte skilles i det øyeblikk den ene med sin kunstneriske genius

hadde ført sitt verk fram til seier, mens den andre — tankens Genius — betraktet denne stasjon som for den annen var målet, i det høyeste som den første milepæl, begynnelsen til den tilsktede og etterstrebe forvandling. Men da den kunstneriske genius følte seg tilfredsstillt allerede ved oppnåelsen av den stasjon oppfattet tankens genius dette som en kampopp-givende kapitulasjon overfor tids alderen, en fare som måtte bekjempe vennskapet — fremmedskapet mellom Wagner og Nietzsche fortøner seg som like nødvendige epoker i to store livsskjebner.«

NIETSCHE hadde avlagt vel 25 besøk hos Wagner, men han var ikke den eneste stormannen som kom til Triebtschen. Av de mange kan nevnes den franske dikteren Theophile Gautier og hans Wagnerbegeistrede datter Judith var blandt denne herskare. De beundret stedet og mesteren. Store drømmer for den dristige blir til virkelighet. I mange år har Wagner tenkt over festsplillhuset. Han ville bygge et festsplillhus hvor bare hans egne verker skal stå på programmene. Nå som han fullender sitt store »Nibelungen-drama« er denne tanken mer aktuell enn noen sinne. Men hvorledes vil han egne landsmenn stille seg til dette gigantiske projekt. Etter den franske krigen i 1870—1871 blir saken så moden at det kan tas et framstøt.

I 1870 minnes man 100 årsdagen for Ludvig van Beethovens fødsel den 16. desember med mange konserter. Da skriver Wagner en bok om ham. Første opplaget blir snart utsolgt og et nytt opplag må trykkes. — 1870 er også året for opprettelsen av det tyske keiserriket. Wagner trodde på en ny kunstens gullalder i Tyskland, men der ble han skuffet. Til keiserinn-toget i Berlin skriver han sin markante, pompøse keisermarsj som vel neppe spilles så meget i dag. — Wagners verker samler fulle hus både i heimlandet og i utlandet. Wagners berømmelse var nå så stor at han blev innvotert i Berlins Akademi, en stor heder til dikterkomponisten. Her redegjorde han for sine kunstneriske tanker og høstet stor anerkjennelse. Det var mange betydelige menn og kvinner som sluttet seg til ham og hans planer. Den senere så berømte Wagnerdirigenten Dr. Hans Richter og den energiske forkjemper Malvida von Meysenbug er blandt dem. Flere aviser slo opp store artikler om Wagners galskap og idé fikse. Originale oppslag var det mangel på i hylekoret. Men så kom Wagners senere så bekjente »Bayerreuther-blätter« som satte tingene på plass. Disse bladene var verdifulle forsvarsmidler i kampen. — Det ble dannet Wagnerforeninger som skulle ta seg av økonomien. De arbeidet alle trofast og trutt med innsamlinger og tegninger av andeler i foretagendet.

MEN hvor skulle Wagner-festsplillhuset oppføres? —

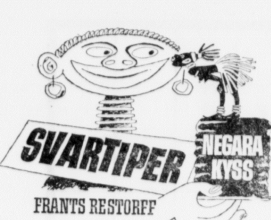
MÜNCHEN kunne det ikke bli tale om. Berlin ble vraket nok så snart. I Leipzig — Dresden? Nei! — I disse byene ville ikke publikum finne den andakt og ro i sinnet som var nødvendig forståelse og utbytte av et Wagner-verk. Det skulle være umulig for smarte spekulanter å skudse bort Festsplillenes store målsetning og idealer. Wagner fikk snart klart for seg hvor hans Festsplillhus burde ligge.

(Framhald.)

Skula tit brúka bil

persónkoyring ella skúla-koyring, so snarið tlf. 3456

Alexander Dalfoss

Er talan um vatn-veiting hitaverk sanitet

so biðið um tilboð frá okkum

Takrennur, niðurløpsrør, ryggávir,

og gera vit alt vanligt BLIKKSMÍÐJU-ARBEIÐI

Vit hava alt tilfar:

Galv. jarn, sink, vask, W. C., badiðkor, radiatorar,

Øll nýggj slag av rørum og rørdellum. Asfaltarðið rør 4" og 2½" í øllum longdum.

Leirrør, heil og hálvbend.

P-F Maria Poulsen & Co. tlf. 2000—2001 — tlg. BLIKK

PI. J. F. KJØLBRO

PI. J. F. KJØLBRO,

heilsola

tlf. 5396-5489-5491

Skála skipasmiðja & handilsvirki

SKÁLA

Telefon Runavík 7260

Stálskipasmíð

Sleipistöð
Skipasmiðja
Mekaniskur verkstaður
Elektriskar installatiónir
Skipstúgerð
Fiskaútflutningur
Sildaútflutningur
Frystivirki
Matverubúð
Klædnabúð
Kol

Nýmótans fiskavirki við kuldagoymslum

Spinnid í Gøtu

tygum fáa gott tógv, og skjóta avgreiðslu.

Vit keypa óvaskaða og vaskaða ull og selja øll slag av føroyskum tógvi.

TØTINGARVIRKIÐ

v/ Ólavur Gregersen — tlf. 20 í Gøtu

WC

og

vøsk

— tygum verða

ikki svikin av okkum

Pf. MARIAPOULSEN & Co.

TLF. 2000

TØRSHAVN

TLF. 2001

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

KUFFERT

GÓÐ, BILIG og VØKUR

á goymslu.

Pf. Maria Poulsen, & Co.

tlf. 2000.